

Makó Ágnes
A MAI VALÓSÁGOM

Pittyegésre ébredek. A szememet csukva tartom, a szemhéjamra azonnal betölt a mai program. Átfutom a napi menetrendet, a feladat kiosztást és az időjárást. Reggeli 6:57-kor, max. adag B823 és min. adag rost. 7:06-tól gyorsított átvitelű adattisztítás. Találkozó Roberttel 9:18-kor, bizalmas, át kell adni neki a lineáris kódot. Utána mátrixalgebra, halmazok, majd napközepi jelentés 12:01 és 12:03 között. Ebéd 12:34-kor. Bejelölöm az emelt adag vitaminnal dúsított szintetikus csirkecomb, az uborkalevél-salátát és 340 milliliter sáska-hangya fehérjeturmixot.

Megőrjít a pittyegés. Nézzük akkor gyorsabban. Eső nem várható. Oké. Délután 16:36-tól adattisztítás, bázisérték-ellenőrzés. Napzáró jelentés 19:14 és 19:21 között. A vacsora mindegy, randomra állítom, csak a kalóriaszámot írom be, és hogy ne legyen benne hagyma. Kész. Leokézom, a pittyegés abbamarad.

Kinyitom a szememet. Kilépek az alvótokból, ráállok a földre vetített buborék-ikonra, megnyomom a jobb sarkammal. Zúgás hallatszik, a padlón, a lábam körül megjelenik a szabályos kör alakú mélyedés, ebből lassan kiemelkednek a fúvókák. A fejem fölött előbukkannak a plafonba építettek is. Egyszerre indul el belőlük az áttetsző hártya, mindig a felsőket nézem, ahogy a szivárványosan csillogó felületek egymásba olvadnak. A vállam magasságában összekapcsolódik a felső és az alsó félgömb. Körém folyik a mai buborékom. Amikor megszilárdul, hátradőlök, a buborék fala a gerincem görbületéhez idomulva tökéletesen megtámaszt. Felvillan a kijelző. Beállítom a burok átláthatóságát, legyen nappal nyolcvanöt százalék, este majd öt százalék. Vagy négy. Talán az túlzás, mégis öt, a végén még kijönnek ellenőrizni.

Beállítom a belső hőmérsékletet huszonnégy fokra, ötvennégy százalékos páratartalommal, illatmentesen. Már csak a VR van hátra, ami a háromszázhatvan fokos gömb-burokra vetíti a mai valóságomat. A sárkányosat iszonyúan unom, az úr most nem jó, mert túl izgatott vagyok az este miatt. A pokol és a menny nagyon drámai próbál lenni, de vérszesen gagyi, főleg, amikor összecúsúzik, és a fortyogó üstök fölött

angyalkák repkednek, a foguk között vasvillával. Átpörgetem a többi is, celebek, arénakoncert, első sor, lávafolyam, mind volt már a múlt héten. Inkább valami semlegeset. Erdei tisztás, nagyon jó. Estig úgyis csak meló, nem kell, hogy bármi elterelje a figyelmemet.

Egész nap jól haladok, pontosan tartom a menetrendet. Minden feladattal időben végzek, Roberttel sikeres a találkozó, az adattisztítás is egyszerűbb, mint gondoltam. Vacsoraidőben már remeg a térdem az izgalomtól, alig bírok enni.

A burok átláthatóságát öt százalékra csökkentem, beállítom a rózsas-illatot és a halk dzsesszt. A VR-mappából kiválasztom a tengerpartot alkonyati fényekkel és gyertyákkal.

Pontosan érkezik. A központi vacsoraidő-zárás után három perccel nyílik a buborékom oldala és komoly arccal belép Wendy.

Elhelyezkedik mellettem, a buborék támasztja a derekát. Zavartan mosolyog. Egyszerre kérdezőnk, én azt, hogy milyen napja volt, hogy ő mit, azt nem értem. Nevetünk. Nagy levegőt veszek.

- Gyönyörű vagy ma este.

- Köszí.

- Érzed, milyen kellemes szellő fúj a tenger felől?

- Nagyon szuper. Meg a homokimitáció is a talpam alatt. Honnan tudtad, hogy imádom a tengerpartot?

- Megéreztem. Vagy mi. Na jó, igazából csekkoltam az előzményeidet. Bocs.

- Hát, legalább őszinte vagy - neveti el magát.

- Nagyon vártam a ma estét. Kár, hogy betiltották a bort, most koccinthatnánk. De így is jó.

Elsimítok egy hajtincset a homlokából, mosolyog.

- Nézd, milyen csodás a naplemente.

A vörös korongot nézzük, amikor a tenger villan egyet. Lónyerítést hallunk a dzsessz helyett, aztán dübörgő zenét. Mindketten összerezzenünk.

- Mi volt ez?

- Nem érzem a homokot a talpam alatt.

A tenger hullámai összegyűrődnek, az égen rohannak a felhők. A nap kékeszöld labdává változik és elpattog. Eltűnik a tengerpart, a gyertyák, helyette egy focistadionban üvöltő szurkolók közé kerülünk. A stadion is eltűnik, izzadó, szőrös hátak töltik be a látóteret, nyögéseket hallunk,

kiterpesztett lábú, négykézlábra ereszkedett, rúdon pörgő nők minde-
nyütt. Hatalmas mellek gurulnak ide-oda, majd falloszok erdeje nő ki a
földből.

Wendy sikítva nyomja meg a vészkapcsolót, az ajtó kinyílik, kiugrik
a buborékból és elrohan.

- Wendy, várj! Nem így akartam! Nem ezt rendeltem! Ez valami
trollvírus vagy szabotázs! Azonnal beperelem a céget. Vagy a kormányt!
Robotügység fogadok, kerül, amibe kerül. Wendy!

Hiába kiabálok, az ajtó visszazárul, egyedül maradok a fallosz-
erdőben.

ÁTVILÁGÍTVÁ

Azta, milyen rohadt drága babakocsi! Egyeseknek de jól megy.
Hú, micsoda csaj, kár, hogy gyereke van!
De cuki csizma, vajon hol vette? Most kellene elmenni, amíg tart
a leárazás.

Itt sétálgat, miközben mások egész nap gürcölnek. Dögöljön meg az
ilyen.

Jaj, amikor még ugyanitt tologattam Marcikát! Szépen aludt, közben
tudtam zenét hallgatni, telefonálni, nem ment egész nap ez az átkozott
zsivaj.

Kisanyám, de jó a segged, beléd vágnám hátulról, közben felőlem
megkapaszkodhatsz a babakocsiban!

Soha nem lesz gyerekem. Kibaszott rohadt szemétség.

Meg kellene kérdezni, jól bírja-e a strapát ez a babakocsi, pont ilyet
néztünk ki.

Micsoda kurva, itt vonul szoknyában meg magassarkú csizmában,
pedig anyuka, vagy mi! Öltözzön fel anyukásan.

Mozogj már, hát nem lehet elférni tőled, az egész járdát elfoglalod
ezzel a batár nagy kocsiival!

De csinos, a haja is tisztán csillog, hogy a francba lehet ideje magára
kisgyerek mellett! Én meg egy gusztustalan trampli vagyok.

Úristen, kilóg a pici keze, meg kell halni, annyira édes!

Hogy rohadnál meg, missz tökéletes, a derékig érő hajaddal, meg a tündibünci gyerekecskéddel együtt!

Civil nő babakocsival. Átvilágítva. Kilencvennégy százalék valószínűséggel fegyvertelen. Hagyjátok!

Egység bemérve. Emberi egyed, harmincegy éves, fogyasztási mutatója nyolcszázötven egység. Emberi egyed, tizenegy hónapos, fogyasztási mutatója kilencvenhárom egység. Egyesített mutató nyolc százalékkal a határérték felett. Klímavédelmi program keretében likvidálom. Cél bemérve. Tűz!

*Tetrisz 13., 2015
(olaj, vászon, 150 x 200 cm)*